

“Тарых - турмуш
насаатчысы”

(Цицерон)

ОШ ~ 3000

“Кыргыз жери
поссонун, кыйласынан
Ош сонун”

(Байдылда)

САНДАН -

САНГА

ОШ - БАЙЫРКЫ БАБА КАЛАА

Ош шаарынын 3000 жылдык мааракесине карата Сандан-санга

Кыргыз жергесинде көз көрүп, кулак укканы Ошко жашташ белек шаар жок. Бул байыркы баба калаанын жаралуу доорунун так датасы белгисиз, болмуштар анын негизделишин Искендер Зулкарнай (Александр Македонский), ал түгүл азирети Сулайман (Соломон) пайгамбардын ысымдары менен да байланыштырат. Анткени менен Фергана өрөөнүндөгү чоң калаа катары 9-10-кылымдардагы жазма булактарда эске түшүрүлгөнү бар. Бирок СССР илимдер Академиясынын археология институтунун И.Ленинград бөлүмүнүн Ю.А.Заднепровский башчылык кылган Фергана экспедициясынын археологиялык казуу жумуштары Оштун жаралуу тарыхын андан да арыраак жылдырган. Окумуштуу шаардын Троя менен жашташ экендигин айткан. Бул жерде дыйкандардын кыштагы кийинки коло доорунда түшкөн. Азыркы Оштун чок ортосундагы Сулайман тоосунун эңкейишинде калаанын эң чоң кыштагы болуптур, өтө зор аянттагы казуулардын жүрүшүндө 14 жер төлө табылган. Бүткүл үшүл комплекс Фергананын Чуст маданиятынын негизги эстеликтеринин материалдарына түспөлдөш болуп турат. Бул дата бир нече радиоуглероддук аныктамалар менен ырасталууда. Оштун аймагындагы ошол кыштактын салынышынын мезгилине тиешелүү материалдар пединституттун имаратын куруу учурунда казылган чуңкурдан жана Чаян-Дөбөдөн табылган, демек Оштогу кыштак 3000 жыл мурда салынган жана көлөкөтөги Оштун башаты болгон.

Ошентип, чындыгында эле шаардын эң байыркы катмарлары атам замандарга алып барат, биринчи миң жылдыкта Ош аркылуу чыгыш менен батышты байланыштырган атактуу жибек жолунун тармактарынын бири өткөн. Алгачкы орто кылым-

дарда ал чоңдугу жагынан Фергана өрөөнүндөгү үчүнчү шаар деп эсептелинген. Коло доорунда Оштун үч кыштагынын бири Ак-Буура сүүсүнүн сол жээгинен, экинчиси Сулайман тоонун чыгыш тараптагы этегинен, үчүнчүсү жана эң байыркысы - Чаян-Дөбөдөн орун алган.

8-10-кылымдарда калаанын дубал менен курчалган сепили, Шахристаны жана Рабаты болгон, “отко табынуучулардын храмынын дарбазалары” деп айтылып калышына караганда, храм бул жерде арабдардын Ферганада пайда болушуна чейин кызмат өтөп келген сыяктанат.

Шаардын байыркы замандан тартып орто кылымга чейин тынымсыз өсүп-өнүгүп отургандыгын жогоруда айтылган пединституттун пайдубалы үчүн чуңкур казуу учурунда жыйналып алынган материалдардан байкоого болот. Оштун тарыхындагы эң байыркы даректүү күбө Сулайман-тоосунун чокусундагы жазуу болуп эсептелет, анда самандык Наср ибн Ахмеддин ысмы жазылган экен, ал жазууну 1885-жылы Фергананы алгач изилдөөчү Н.И.Веселовский окуптур. Тыйындардын табылгалары боюнча Ошто тыйын чегүүчү сарай болгондугу, караханилдердин Ошто чегилген алгачкы тыйынындагы дата 1002-жылды көрсөткөндүгү белгилүү.

1984-жылы Сулайман-тоосунун чыгыш тараптагы эңкейишинде ачылган орто кылымдагы кварталдын бир бөлүгүнүн материалдары феодалдык Оштун маданиятынын гүлдөп турган чагынан элес берет. Анда негизги орунда 10-12-кылымдардагы мончо ээлейт. 15 имарат тазаланган, алардын арасында орто кылымдын алгачкы жана эң байыркы архитектуралык курулушунан болгон сүү түтүгүнүн калдыктары табылган, жазма булактар, нумизматиканын жана эпиграфиканын маалыматтары Ош 10-

12-кылымдарда саманиддер мамлекетинин жана караханиддер мамлекетинин тутумунда Фергананын эң чоң экономикалык, маданий жана соода борбору болгондугун далилдейт.

15-кылымдын аягында бүткүл Фергана менен Ошту ээлеп турган султан Бабур Ошту өтө сүймөнчүлүк менен эскерген. Анын “Бабур-наме” аттуу китебинде: “Ал жердин абасы сонун, агын суулар арбын, баар мезгили эң жакшы болот. Оштун дөөлөтү туурасында көп болмуштар жетпи... Абасынын жанга жагымдуулугу жана тазалыгы жагынан Ферганада Ошко теңелээр шаар жок”, - деп жазылган. Ал 1496-97-жылдарда Сулайман тоосунун чокусунда чакан имарат курдургандыгын билдирген.

16-17-кылымдарда феодалдык ич ара чыр-чатактардын жүрүшүндө моголдор, кийинчерээк калмактар тарабынан көп жолу кол салууга жана талап-тоноого дуушар болгон. 1762-жылы Ошту Кокондун өкүмдары Ирдана тартып алган. Кийинчерээк кокондуктар баскынчылык жортуулдар үчүн аскердик-таяныч базаларынын бирине айландырган. Ош 19-кылымдын алгачкы отуз жылынын ичинде азыркы Тажикстандын түндүк тарабына, азыркы Кыргызстандын ички райондорунда (Кетмен-Төбө ж.б.), Жети-Суунун түштүк бөлүгүнө жана Памир-Алайга жортуул жасоого кокондуктарга база болуп кызмат өтөгөн.

Шаарга жамаатташ жашаган кыргыз уруулары Ошту кокондук феодалдардын тартып алышы менен дароо эле элдеше кошоккан эмес, кийин көп жолу кокондуктарга каршы көтөрүлүшкөн, кыргыздардын ушундай эң чоң көтөрүлүштөрүнүн бири 1945-жылы болду.

(уландысы бар)

6

Ош жаңырыгы

“КАБАР” — “

Сандан - санга

ОШ - БАЙЫРКЫ БАБА КААНА

(уландысы, башталышы
өткөн санда)

Алайлык кыргыздар Кокондо негизги аскер күчтөрүнүн жоктугун пайдаланышты. Хандын убактылуу өкүмдары Мусулманкул башчылык кылган аскерлер Ташкенттеги көтөрүлүштү басууга кетишкен. Ошентип, алайлык кыргыздар өзбек калкынын колдоосу менен Үч-Коргонго чукулдап келишип, Мады чебин жана Ошту камалоого алышты. Кыргыздардын көтөрүлүшүнө Алымбек, Саидбек, Пулат даткалар жана башка кыргыз феодалдары башчылык кылышкан. Көтөрүлүш Кур-оглы башчылык кылган шахристандык кыпчак феодалдары жана Мусулманкулдун аскерлери тарабынан талкаланды.

Дегинкисинде, Ош шаары тегерегинде коогаландуу көчмөн кыргыздар жашаган Кокон хандыгынын эң чет шаарларынын бири катары көп жолу көтөрүлүш кыймылынын борборуна айланган. Хандын бийлигине нааразы болгондор, тактыга талапкерлер да колдоону үшүл жерден издешкен, кийинчерээк Кудаяр-хан Бухара эмиринин жардамы менен тактыны өзүнө кайтарып алган кезде, кыргыз жана кыпчак феодалдары Кокондон качып чыгып, Анжиянга жана Ошко баш паналашкан.

Оштун калкынын негизги бөлүгү сугат жерлеринде дыйканчылык кылышкан. Күрүч жана жемиш бактарын өстүрүшкөн. Шаарда чебер кол

да болду. Кечелери ийри-буйру, күш шаарга катарлаш Ак-Бууранын ылдыйкы сол жээгине жаңы (орус) шаар түштү. Ал жерде уездик башкармадан жана башка мекемелерден тышкары солдаттардын казармалары жана аптекалуу лазарет (аскер ооруканасы) жайгашкан.

19-кылымдын аягында 20-кылымдын башталышында россиялык жана чет өлкөлүк соода өнөр-жай компанияларынын дүкөндөрү, соода kontorлары жана сатып алуу пункттары ачылган. 1914-жылда жеке капиталисттик типтеги салыштырмалуу чоң өнөр жай ишканалары пайда болду. Европалык типтеги курулуштардын арасынан көлөмү жана архитектурасы жагынан чиновниктер менен орус көпөстөрүнүн, бардар мешандардын чарбак үйлөрү өзүнчө эле айырмаланып турган.

1897-жылы Оштун тургундарынын саны 34,2 миң адам эле. 1900-жылы Ошто 1770 кыргыз жашаган. 1897-жылы 17,7 миң оштуктун кирешелеринин негизги булагы айыл чарбасы, 8 миңи үчүн - майда кол өнөрчүлүк жана 4,6 миңи үчүн соода болгон.

Түштүк Кыргызстандын россиянын курамына кириши Ош шаарында соода-сатыктын өнүгүшүнө даңгыр жол салды. 1895-жылы 1145 соода күбенаамалары берилген: Ошол чөлкөмдөгү эң чоң Ош базарында 1911-жылы 1300 соода күркөлөрү болгон. Кыргыздар жана орус дыйкандары базарга алып келишкен эгиндерин, малын, малдан алынган азыктарын көздөмөгө, фабрик-зоот товарларына айырбашташкан. Оштук кыял кулактар дан азыктарын Фергананын пахта эгүүчү райондаруна жеткиришкен.

на жемий бакта-
рын өстүрүшкөн.
Шаарда чебер кол
энерчулөр, майда
соодагерлер жа-
шаган. Ош шаа-
рындагы жана анын чет жакалары-
дагы жемий бактуу кооз чарбактар
ханга, анын жакындарына,
жанжөкөрлөрүнө таандык болгон.
Алар шаардын тургундарын, ага жа-
маатташ кыргыз айылдарында жаша-
гандарды салык менен мункүрөтүп
турушкан. Соңку орто кылымдагы
мезгил менен салыштырганда, ша-
ардыктар Ак-Бууранын жээгиндеги
бир кыйла көбүрөөк аймактарды
өздөштүрүшкөн. Бирок 19-кылымдын
алгачкы отуз жылында шаар Марга-
лаң менен Ташкенттен алда канча-
лык кичирээк болгон. Чыгыш тибинде-
ги жалпак жондуу топурак тамдар
көзгө комсоо көрүнгөнү менен,
алардын кемчилигин бак-дарактар
жаап-жашырып келген.

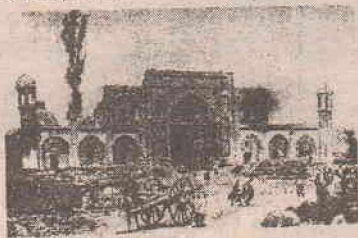
Түштүк кыргыздардын көчмөн жа-
на жарым көчмөн калкынын 19-кы-
лымдын 50-70-жылдарындагы бир не-
че жолку көтөрүлүшү дайыма Ош
шаарынын эмгекчилеринин колдоо-
суна ээ болуп келген. Кыргыз
көтөрүлүшчүлөрү эки жолу (1873-жа-
на 1875-жылдарда) шаарды уруш-со-
гушсуз эле ээлеп алышкан. Ал эми
шаардын тургундары Оштун бегин
камап, кокондук солдаттарды кубал-
лап чыгышкан да, өзүлөрүн орус бу-
каралыгына кабыл алуу өтүнүчү ме-
нен Анжияндагы орус бийликтерине
өкүл жиберешкен. 1875-жылдын 10-
сентябрында Оштун тургундары чет-
жакалардагы кыргыз айылдарынын
калкы сыяктуу эле полковник
М.Д.Скобелевин орустар отрядын
туздаам татырып, меймандостук ме-
нен тосуп алышкан. Ошентип, 1876-
жылдын 18-мартында Кокон хандыгы-
нын жоюлгандыгы жарыялангандан
кийин шаар 1876-жылдын жазында
жана жайында ошол жерде Россия-
нын позициясын бекемдеген Алайга
жасалган орус аскерий-илим экс-
педициясынын базасы болуп кызмат
аткарган.

Кыргызстандын Россиянын кура-
мына ыктыярдуу киришинин процес-
си аяктагандан кийин Ош шаары
1876-жылы Түркстан генерал-губер-
наторчулугунун мурдагы Кокон хан-
дыгынын жерлеринен түзүлгөн Фер-
гана облусундагы Ош уездинин бор-
бору болуп калды. Бул андан ары
Оштогу шаардык турмуштун
өнүгүшүнө жалпысынан оң таасирин
тийгизди.

Курулуштун мүнөзү өзгөрдү. Ша-
ардыктардын саны өстү. Шаар калкы-
нын көп улуттуу курамы калыптанды,
анын кесиптик-социалдык структура-
сы да өзгөрүлдү. Чарбалык-моданий
турмушта кээ бир жаңылыктар пай-

кан. Оштук кызыл кулактар дан азык-
тарын Фергананын пахта эгүүчү
райондоруна жеткиришкен.

20-кылымдын башталышында Ош-
то базар соодасы менен катар
дүкөн соодасы арбыды. шаардагы
соода жайлары минден кыйла ашып,
жылдык жүгүртүүлөр бир нече милли-
он сомдон ашып кетти. Ош жана
анын көпөстөрү түштүк кыргыз рай-
ондорунун Жети-Суу, Фергана жана
Орто Азиянын башка райондору ме-
нен соода-сатыкта байкаларлык
роль ойноду. Бул жерден кол
энерчулөр менен уздардын буюм-те-
римдерин - кийиз, чепкен, калпак,
топу, этүк, килемдерди гана эмес,
оогандардын, индустардын, кашкар-
лардын да товарларын сатып алууга
болоор эле.

Тургундарынын саны жана соо-
дасынын өнүгүшү боюнча Кыргыз-
стандын эң чоң шаары болуп туруп,
Ош ошол эле мезгилде өнөр жайы
жагынан Бишкектен, Караколдон,
Фергананын башка чоң шаарлары-
нан алда канчалык артта калган.
Өнөр жай ишканаларынын жалбан-
ма жумушчулары азыраак эле. 1908-
жылы Ошто 441 өнөр жай ишканалары
болуп, алардын жылдык өндүрүшү
41 миңден ашуун сомду түзгөн. Ан-
дан кийинки беш жылда майда кол
энерчулүк ишканалардын жана бул-
гаары, жыгач, темир иштетүүчү уста-
каналардын саны ого бетер
көбөйсө да, өндүрүштүн жана кол
эмгегинин мүнөзү дээрлик
өзгөрүлбөстөн кала берген. Жал-
данма жумушчулар анча-мынча га-
на арбыган.

Шаардын энергетикасы
жаңыдан эле төлгөчө баштаган.
1913-жылы жаңы шаардагы Як-Калик
арыгында чакан ГЭС курулуп, анда
"Френсис" тибиндеги 240 аттын
күчүнчөлүк гидротурбина жана ту-
руктуу тактун 55 киловаттык генера-
тору орнотулган. Электр кубаты те-
гирмен жүргүзүп, жергиликтүү бай-
лардын үйлөрүнө жарык берген.
1914-16-жылдарда "Шимонек" фир-
масы жана инженер Лебедев тара-
бынан Ак-Буура суусу изилденип, ку-
баты 4500 жана 5500 аттын
күчүнчөлүк 2 ГЭСтин долбоору
түзүлгөн.

(Уландысы бар)

Сандан-санта

ОШ

БАЙЫРКЫ БАБА КАЛАА

(Уландысы).

1913-жылы шаардын эң чоң деп эсептелинген 4 өнөр жай ишканасында бир жылда 29800 сомдук (ошол кездеги баа боюнча) гана товар чыгарылган. Ишканалардын ириси пиво кайнатуучу завод жана тегирмен болуп, аларда 105 жумушчу иштеген. Көпөстөр менен мыкчегер ишкерлер ооздук шаардын чарбалык турмушун чөңгөлдөп турушкан. Кыргызстандын Россиянын курамына ыктыярдүү киришинин прогрессивдүү натыйжалары, өлкөнүн борбордук райондорунун элдеринин алдыңкы маланиятынын өсүп-өнүгүшүнө түрткү берди. Ошондой болсо да 1917-жылдагы улуу төңкөрүшкө чейин мусулман фанатизминин орто азиялык чыгыштагы ири очогу бойдон кала берген. Шаарда жүзөгөн мечиттер, элүүгө жакын башталгыч диний мектептер, бир нече медресе болгон. Алардын ичинен Алай канышасы Курманжан датканын күйөөсү Алымбек-датка салдырган медресе өтө көрүнүктүүсү да, белгилүүсү да эле. Оокаттуу үй-бүлөлөрдүн балдары гана сабаттуулукка жетишкен.

Шаардын алдыңкы орус интеллигенциясынын даялматы менен 1878-жылдын 1-июлунда Ошто дин (приход) окуу жайы, ал эми 1886-жылы жергиликтүү орус мектеби ачылган. 19-кылымдын аягынан тартып шаарда фельдшердик пункт, анан соң чакан оорукана иштеп турган. 1900-жылы ветеринардык пункт, кийин агрономиялык жана башка илимий-практикалык уюмдар ачылган. 1878-жылдан тартып метеостанция иштеген. Музыкалык-драмалык көчөлөр, башка жактан келишкендердин оюн-зоктору шаардыктардын турму-

шунда чоң роль ойноду. Памир-Алайга жана Азиянын башка чет өлкөлөрүнө экспедиция жасашкан орустун окумуштуу-саякатчыларынын аскер чогулуштарында сүйлөгөн сөздөрү жана окуган дарстары элдин аң-сезимин ойготуп жаңылыкка үндөгөн.

19-кылымдын аягынан тартып, өзгөчө 20-кылымдын башталышы менен Ошто жана жалпы эле ооздо таптык карама-каршылыктар ого бетер күчөп кетти. 1882-жылы шаардын эмгекчилери жана жамаатташ жарды-жалчылар биригишип алып, салыктын мүнкүрөтүшүнө, жер пайдалануудагы социалдык теңсиздикке жана ооздук-шаардык бийликтердин зомбулугуна каршы чыгышты. Бул Фергана облусунун түштүгүндөгү 19-кылымдын соңку он жылындагы алгачкы жана эң чоң элдик чайпалуу болгон. Кээ бир ошуктар 1898-жылдагы Анжиян көтөрүлүшүнө катышып, куугунтукка алынган. Оштун түрмөсүндө жалдырап жатышкан.

Орустун биринчи буржуазиялык-демократиялык революциясынын алдында Ош каласы падышачылыктын саясий душмандары сүргүнгө айдалган жай болуп калды. Ош акырындык менен революциячыл социал-демократиянын үгүт-насаат ишинин борборлорунун бирине айланды. Ташкенттик көрүнүктүү большевик В.В. Быховскийдин Ошко келиши, анын коомдук-саясий темада дарс окушу шаарга бүлүк түшүрдү. 1909-жылдын 10-сентябрында Оштогу түрмөнүн арыстоондору падышалык түрмөчүлөрдүн катаал мамилесине каршы нааразылык көрсөтүштү. Бул Оштун бүткүл коомчулугун дүрбөлөңгө салды. Оштун жардыжалчылары кыргыз эмгекчилеринин улуттук-боштондук кыймылына дайыма жөлөк-тирек болуп келген. Шаарыктар 1916-жылдагы көтөрүлүштү да колдошту. Бул көтөрүлүштүн себеби талаа жумуштары кыйгас жүрүп жаткан маалда жергиликтүү улуттагы бардык эр адамдарды аскердик оорук жумуштарына жумушгоо чыгарылган падышанын форманы болучу.

1916-жылдын июль айынын башталышында падышанын форманына каршы нааразылык билдиришкен 10 миң шаардыктар жана жакын жердеги айылдыктар Сулайман тоосунун этегине чогулуп келишип, падышанын чиновниктерине жана феодалдар менен байлардын өкүлдөрүнө таш ыргытып турушкан. Бул

көтөрүлүш 1916-жылдын жайында жана күзүндө аёосуз басылды. Аскердик-оорук жумушуна жиберилген Ош шаарынын жана Ош өзүнүн түргүндары падышалык бийликтин буйруктарын көп жолу аткарбай коюшту. Көп жолу иш таштоо жарыялашты. 1917-жылдын 10-мартында падышанын тактыдан кула-

ПРИГЛАШАЕМ

КЫРГЫЗСКАЯ АГ
РЫНОЧНАЯ ИНФОРМАЦИЯ

Экспериментальный проект КАРИС хозяйства в настоящее время осуществляется в Иссык-Кульской области. При поддержке комитета, Государственного департамента консультативных служб проект анализом и распространением рыночной информации и консультаций проект КАРИС финансируется правительством, но в конце года в результате, появилась срочная потребность в Чуйской, Жалпы-Алашской областях. Определенные потребности

1. Штат необходимый для центров в Нарынской областях

Требуются региональный руководители (номер должности RA1) в соответствии с данными сотрудников бухгалтерии по сбору, сопоставлению и анализу, распространению посредством местных органов, а также передача областные сотрудники должны будут включения в базы данных по региону

* Все кандидаты должны быть разбираются в математике и в вопросах крайней мере, базовые знания исполнители должны выполнять работу в установленном порядке предоставлять рыночную информацию будет соответствовать должности собеседования с наиболее подходящими

* Заявления на вышеуказанные должности в письменном виде, к чему прилагается автобиографию, указав: образование и адреса двух лиц, давших рекомендацию претендуемой должности. Документы направлять по адресу: г. Бишкек, ул. Киевская, 100, водного хозяйства, КАРИС, Руководителю группы, факс: 8 33